

İşçi Kültür Evleri

YENİ BİR DÜNYA, YENİ BİR KÜLTÜR İÇİN İŞÇİ KÜLTÜR EVLERİ

İşçi Kültür Evleri bulunduğu her alanda işçi sınıfının iktidar mücadelesinde kendi cephesinden sınıfın devrimci sanatını yaratma ve kültürel alanda bir mevzisi olma iddiası ile yola çıktı. Bu iddiaya uygun bir tutum ve pratikle yılları geride bırakarak bugüne ulaştı, yeni mevziler yarattı. Bugüne kadar birçok anlamlı deneyim biriktirdi.

İşçi Kültür Evleri sınıf mücadelesinin toplam seyri içerisinde sınırlı bir tarihi kesiti geride bıraktı. Her açıdan belli zorlukları içerisinde barındıran bu süreç tam da işçi sınıfının devrimci programından alınan güç ve irade ile aşıldı. Onun yol göstericiliğinde sınıfın bir mücadele mevzisi olma yolunda emin adımlarla yürüyor.

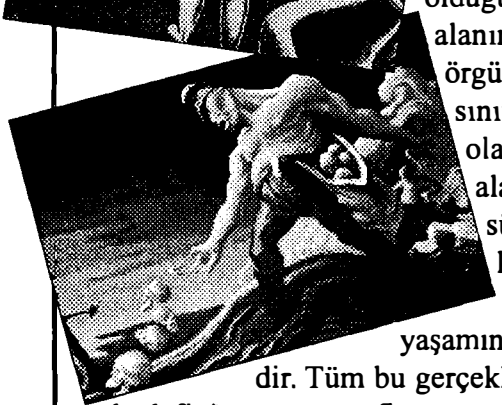
Yeni bir dünya hedeflenmeksizin yeni bir kültür mücadelesi verilemez

Kültür-sanat mücadelesi işçi sınıfı ile burjuvazi arasında devam eden kavganın özgün bir alanını ifade ediyor. Çeşitli araç, yol ve yöntemi içerisinde barındıran bu alan temelde *ideolojik* mücadele üzerinden şekilleniyor.

Üretim araçlarını elinde bulunduran burjuvazi, başta iktidar aygıtı olmak üzere, bir bütün olarak toplumsal yaşamda birçok araçla birlikte egemenliğini daha fazla pekiştirme çabası içerisindedir. Kapitalist üretim ilişkileri üzerine kurulu üst yapı kurumları toplumsal yaşamı günlük

olarak örgütlemekte ve dolaysız olarak kitlelerin gündelik yaşamı içerisinde cisimleşmektedir. Milyonların açlığı sefaleti ve sömürüsü üzerine kurulu kapitalist üretim ilişkileri doğrudan yaşamın her alanında kendisini sürekli bir şekilde üretmekte, politikadan sosyal hayata kadar herşey kapitalizmin yasaları üzerinden belirlenmekte ve sonuçlarına vardırılmaktadır. Bunun somut sonuçlarını toplumsal yaşamın tüm alanında doğrudan görebiliyoruz.

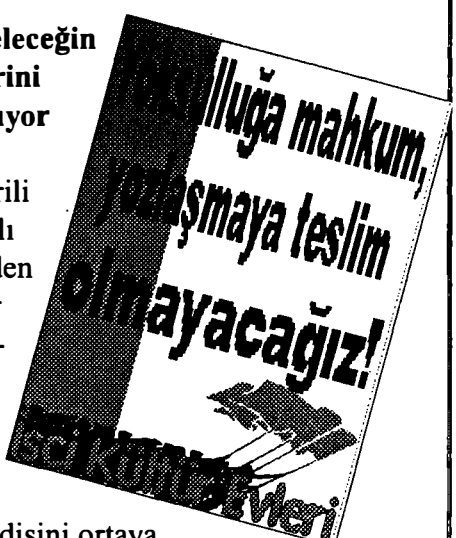

Buradan hareketle kültür ve sanatın kurulu düzenin üretim ilişkilerinden bağımsız gelişeceğini düşünmek gerçekçi olmayacaktır. Burjuvazi, diğer birçok alanda olduğu gibi kültür-sanat alanında da fazlasıyla örgütlüdür. Dahası egemen sınıfın yoz kültürü toplumsal olarakta yaşamın her alanında egemenliğini sürdürmektedir. Bu yoz kültür milyonlarca örgütsüz işçinin gündelik yaşamında yeniden üretilmektedir. Tüm bu gerçekler yeni bir kültür hedefinin esasta sınıfların ve sömürünün olmadığı yeni bir dünya hedefi ile kopmaz bağlar içerdiğini bizlere göstermektedir. Dolayısıyla kurulu düzenin temellerine yönelmeyen hiçbir eğilim kültürel alanda doğru bir tutum gerçekleştiremeyecektir. Bu açıdan kültür-sanat mücadelesi aynı zamanda egemen sınıfın sömürüsünü hedef almak durumundadır. Bu hedef ise işçi sınıfının devrimci iktidar

programında cisimleşmektedir.

İşçi Kültür Evleri; kapitalizmin temellerine yönelen işçi sınıfının devrimci programını kendisine rehber edinmiştir. Buna bağlı sürdürülecek bir kültür-sanat mücadelesini hedef olarak belirlemiştir. Bu program doğrultusunda egemen sınıfın yoz kültürüne karşı işçi sınıfının devrimci kültür ve sanatını yaratmak iddiasıyla mücadele sahnesine çıkmıştır. Kültürel mücadeleyi iktidar mücadelesinin bir parçası olarak kavramış ve buna uygun bir konum belirlemiştir.

İşçi Kültür Evleri geleceğin toplumunun nüvelerini bugünden oluşturuyor

Sınıflar mücadelesi verili toplumsal koşullarda farklı araç ve yöntemler üzerinden şekillenir. O anki koşullar mücadelenin seyrini belirlemekle kalmaz araçlarını da farklılaştırır. Fakat aynı zamanda bu savaş tek bir cepheden sürmez. Yaşamın her alanında kendisini ortaya koyar. İşte kültür-sanat alanı bunlardan birisidir. Dolayısıyla mevcut koşullar içerisinde bu alanın ihtiyaçları, yöntemleri ve araçları da diğerlerinden farklılık gösterir. Esas olarak sürmekte olan siyasal sınıf savaşımı farklı alanlar üzerinden de yetkinleşmeyi gerektirir.

Daha önce de belirttiğimiz gibi burjuvazi yaşamın her alanında fazlasıyla örgütlüdür. Kendi varlığını ve kurulu düzenin sürekliliğini korumak için farklı yöntemler ve

araçlar geliştirmektedir. Bu, kültürel mücadele içerisinde de böyledir. Asalak burjuvazi kendi kültürünü ve yaşam biçimini egemen kılmak için kitlelere binbir türlü araçla saldırıyor. İktisadi, siyasi, sosyal ve kültürel açıdan işçi sınıfı ve emekçi kitleleri çok yönlü kuşatıyor. Bu gerçek karşısında alternatif olabilmenin ilk koşulu ideolojik planda güçlü bir kopuş gerçekleştirebilmektir. Bu kopuşun ifadesi kendisini işçi sınıfının devrimci programında bulur. Bundan sonra sınıfın devrimci kültür-sanat mücadelesinde mevzileşmek ve yetkinleşmek sorunu bir ihtiyaç olarak karşımıza çıkmaktadır. ***İşçi Kültür Evleri*** bu bakışın bir ürünüdür. Bu yönüyle tepeden tırnağa örgütlü bir sınıfın karşısında işçi sınıfının devrimci kültür ve sanat mücadelesinde ortaya çıkmış bir silahtır ***İşçi Kültür Evleri.***

Bu açıdan sorun salt başına bir kurumsallaşma sorunu değildir. Kurumsallaşma elbette mücadelenin bir alanıdır. Fakat asıl olan kitlelerin gündelik yaşamında bir taraf olarak varolabilme ve kendine özgü araçlarla müdahale edebilme sorunudur. Sınıf devrimcileri diğer birçok alanda olduğu gibi bu alanda da bir dizi süreci geride bırakmış olarak yoluna devam ediyor. Sınırlı bir ilk deneyime rağmen ***İşçi Kültür Evleri*** bu kavgada yetkinleşiyor. Geleceğin toplumunun nüvelerini bugünden oluşturuyor.

İşçiler, emekçiler, gençler;

Asalak burjuvazinin gerici yoz kültürüne teslim olmayalım. Geleceğin sınıfsız, sömürüsüz ve özgür dünyasını kazanmak için ***İşçi Kültür Evleri*** *saflarında birlikte yürüyelim. Geleceğimizi, düşlerimizi ve yaratıcılığımızı karartan bu sömürü düzeni karşısında mücadele mevzilerinde yerimizi alalım.*

Yeni bir dünya, yeni bir kültür için ileri!

İşçi Kültür Evleri

Yeni bir dünya, yeni bir kültür için umudu oya gibi işlemek...

Bizlere acı ve hüznün reva görüldüğü, özgür ve yeni bir dünyanın mümkün olmadığının söylendiği dünyamızda karanlığı aydınlatacak bir meşale gerekiyordu. Umudumuz ve özlemimiz tüm insanlığın nihai kurtuluşu olan sınıfsız, sömürüsüz ve savaşsız bir dünya ise eğer, tabii ki "sanat" da, "kültür" de bu dünyaya açılacak aydınlık bir pencere olmalıydı. Bu nedenle hayatı "ay"lara, "gün"lere göre değil, "mesai"lere "vardiya"lara göre bölünenlerin, yani "Topraktan, ateşten ve demirden hayatı yaratanların" umutlarıyla ördüğü, mütevazi bir kültür sanat kurumudur **İşçi Kültür Evleri**.

Kaynayan fabrika kazanlarının ve demir yığınlarının, kulakları sağır eden cehennem gürültüleri arasında işçi sınıfının kendisini şiirle, öyküyle, resimle, bağlamayla, gitarla yani sınıfın devrimci sanatıyla tutuşturdukları bir çoban yıldızıdır **İşçi Kültür Evleri**.

İşçi Kültür Evleri'nin yapı işçileri olmak aynı zamanda ciddi bir iddianın da sahibi olmak demektir. Bu iddia işçilerin, emekçilerin, gençlerin el emeği ve göznuruyla hayat bulacaktır. Bunun için hayata can veren nasırlı ellerimizi sanata

ruh vermek için de kullanacağız.

Uzun saatler çalışıp kimi zaman sabahladığımız, güneşin batışını neredeyse hiç göremediğimiz yorgun günlerin, gecelerin sonunda evimizin yolunu ezberleyen ayaklarımızı, daha büyük bir istekle sinemaya da, tiyatroya da yönelteceğiz.

Sanal acılar yaratıp ızdırabını bize çektiren Orhan abilerin, Müslüm babaların ruhumuzda ve bedenimizde "faça" izleri bırakan "acılı" ezgilerine karşı güneşin sofrasında dostluğu yudumlayacağız...

Bize yalnızca "arabesk" bir yaşamı reva görenlere karşı bu güzelim memlekette, elini kolunu sallaya sallaya, işçi tulumuyla dolaşacak hürriyet umudunu, tarihe mısra mısra, dize dize, nota nota yazacağız.

Bu ülkenin televolelerinde düşlerimizi dolara endeksli kirleten düzenin yoz kültürüne karşı sınıf kimliğimiz ve kendi kültürümüzle direneceğiz.

Gerçekte yollarımıza kurulan ışıklı ve renkli yalanlar olduğunu anlamayalım diye pembe dizilere hapsedilmeye çalışılan gözlerimizi, onların görmemizi istemediği her yere dikeceğiz.

Bize dayattıkları cop, dipçik, kelepçe, açlık, sefalet dekorlu yeryüzü sahnesinde gerçek rolümüzü oynayacağız. "Sen mutluluğun resmini yapabilir misin?" diye soran Nazım ustanın sorusu artık daha fazla yanıtsız kalmayacak.

Hazırlanan bazı anketlerdeki "İlgilendiğiniz bir sanat dalı var mı?" sorusuna karşılık verdiğimiz "Evet, var; tornacıyım, tesviyeciyim, marangozum, ütücüyüm, dericiyim, demirciyim..." vb. cevapların yanında bundan böyle şu yanıtlarımız da olacak artık; "Kavganın romanını, umudun şiirini yazıyorum, dünyayı acılardan yontuyorum. Gökyüzünü boyuyorum, sevincin, paylaşmanın, kardeşliğin, eşitliğin rengine..."

Ve "Biliyorum matarada su, torbada ekmek, kemerde

kurşun değil şiir. Ama yine de matarasında su, torbasında ekmek ve kemerinde kurşun kalmamışları ayakta tutabilir" diyen Hasan Hüseyin'e kulak veren işçiler, sanatın ezilenlerin silahı olduğunu daha iyi kavrıyor artık.

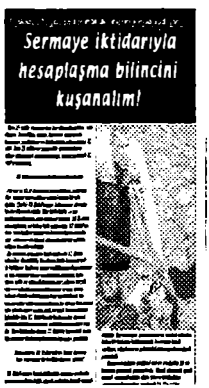
"Suyu ışık, düşü gerçek, düşmanı kardeş, savaşı barış haline getirecek işçiler... Paletiyle, fırçasıyla, orkestra bagetiyle, kalemiyle, tırnağıyla çalışan işçiler...", harcına alınterimizi katarak binbir emekle ördüğümüz, güzelleştirdiğimiz **İşçi Kültür Evleri**'nin inşasına bir tuğla da siz koyun ki, hayatı daha kolay değiştirelim.

Yaşanabilir mutlu yarınlar için "gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan, ekmek, gül ve hürriyet günleri" için bir usta becerisiyle, lakin bir çırak heyecanını hiç kaybetmeksizin sizlerin de emeğini bekliyoruz.

Umudun motiflerini işlemek için evimizin kapısını hayatın gerçek yaratıcılarına açıyoruz.

Bu davet bizim!

O karanlık zamanlarda
Şarkılar söylenecek mi yine?
Söylenecek yine de şarkılar
Karanlık zamanlar üstüne

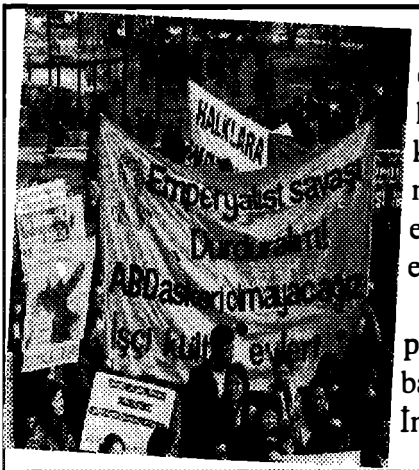
İşçi Kültür Evleri, düzenin işçi sınıfı ve emekçiler üzerinde kurduğu sosyal-kültürel kuşatmayı yarmak için kurulmuş bir mevzidir. Bu mevzi işçi ve emekçilerin düzenin yoz kültürüne, çürümüşlüğüne ve karanlığına karşı açılmış bir bayraktır. İnsanlığın kurtuluş mücadelesinin kültür-sanat cephesidir.

İşçi Kültür Evleri, kapitalizmin bireyci, yoz ve çürümüş dünya görüşüne karşı emekçilerin kardeşliğini, toplumsal kurtuluşun ve özgürlüğün aydınlığını yükseltiyor.

İşçi Kültür Evleri, kültür ve sanatı dar bir burjuva "seçkin"in işi olmaktan çıkarıp kitlelerin olağan toplumsal etkinliği haline getirme mücadelesi yürütüyor.

İşçi Kültür Evleri, kapitalist düzen tarafından

yozlaştırılan, kendi gerici çıkarlarına hizmet için kullanılan emekçilerin tarihsel kültürel mirasını sahipleniyor. Burjuvazinin karanlık ellerinden alıp yeniden emekçilere sunuyor.

İşçi Kültür Evleri, kapitalizme karşı sosyalizm bayrağını yükseltiyor. İnsanın başta emeğine karşı

yabancılaşması olmak üzere kapitalizmin yolaçtığı her türden yabancılaşmaya karşı mücadele çağrısı yapıyor.

Bu çağrıyı duyalım, bu çağrıya yanıt verelim. **İşçi Kültür Evleri** mevzisini sahiplenelim. Sömürücü asalaklara ve onların çürümüş düzenine karşı özgürlüğün, umudun ve yarının dünyasını yaratalım.

İşçi Kültür Evleri

Yeni bir kültürün sanatını birlikte üretmek için...

Atölye Çalışmalarımız

*** Gitar** *** Bağlama**

*** Halkoyunları** *** Tiyatro**

*** Üniversite hazırlık**

Etkinliklerimiz

** Müzik dinletisi* ** Tiyatro gösterimi*

** Seminer-Panel* ** Film gösterimi*

İşçi Kültür Evi Bülteni Özel Sayısı: 55 * Fiyatı: 20 Ykr * Şubat 2006* Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Murat Elverişli
Ekim Yayıncılık Org. Müzik Eğt. Film LTD. Şti. * Doğan Araslı Cd. Örnek İş Merkezi 75/5 Esenyurt/Ist.
* Tel: 620 40 76 Baskı: Özdemir Matbaacılık/IST.